

РЕШЕНИЕ

№ 5508

гр. София, 04.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2572** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на адв. К. С., като пълномощник на В. П. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-293/22 от 24.02.2023г. на Комисията за защита на личните данни, с което, на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД, е обявена за неоснователна и е оставена без уважение жалба с рег. №ППН-01-293/04.05.2022г., подадена от В. П. С..

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Решение от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията) неправилно е тълкувала нормата на чл.110 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) във връзка с прилагането на института на погасителната давност. Смята за лишен от законова основа извода на административния орган, че за да прояви своя ефект давността следва да е релевирана в нарочно волеизявление на длъжника пред съд или съдебен изпълнител. Твърди, че заинтересованата страна „Еос Матрикс“ ЕООД признава факта, че задължението на С. е погасено по давност, поради което за последния липсва правен интерес от нарочно съдебно производство в рамките на което това обстоятелство да бъде установено. Претендира, че е невярна информацията, подавана от „Еос Матрикс“ ЕООД към Централния кредитен регистър (ЦКР) за съществуващо просрочено задължение на В. С., с което е нарушен основен принцип при обработване

на личните данни, установен в чл.5, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Чрез процесуалния си представител адв. С. моли съда да отмени Решение №ППН-01-293/22 от 24.02.2023г. и по същество на спора да уважи подадената от В. С. жалба с рег. №ППН-01-293/04.05.2022г. и да задължи администратора на лични данни „Еос Матрикс“ ЕООД да подаде, съобразно правилата за водене на ЦКР, необходимата информация до Българската народна банка (БНБ) за коригиране на информацията за наличие на задължения на В. Л. С. към „Еос Матрикс“ ЕООД. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък. Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Д. Г. поддържа, че процесното Решение е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Моли съда да отхвърли жалбата по съображенията, изложени в оспорвания административен акт. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Й. К., поддържа, че оспорваното Решение на КЗЛД е законосъобразно и моли съда да отхвърли жалбата срещу него. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е било образувано по подадена от В. С. жалба с рег. №ППН-01-293/04.05.2022г. в която са изложени следните твърдения: При извършена на 17.12.2022г. проверка С. установил, че в ЦКР към БНБ са публикувани негови лични данни, които не отговарят на истината. В ЦКР била публикувана информация, че от страна на „Еос Матрикс“ ЕООД има подадени данни за активен кредит на името на В. С., с идентификатор EOSDP000000001548838, предишен идентификатор PLUS-01105604, класифициран с период на просрочие над 360 дни, балансова експозиция 3779 лева, от които: остатък от просрочена главница в размер на 1335 лева, просрочени лихви и други просрочени вземания в размер на 1479 лева. Тези задължения, според изложеното в жалбата, произтичат от договор за кредит от 12.10.2007г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и В. С., като вземанията по договора са придобити от „Еос Матрикс“ ЕООД по силата на сключен договор за цесия от 13.07.2020г. С писмо от 29.12.2022г. С. е поискал „Еос Матрикс“ ЕООД да заличи задължението, поради погасяването му по давност и да коригира информацията, подавана към ЦКР. С уведомление от 06.01.2022г. „Еос Матрикс“ ЕООД признавало, че задължението е погасено поради изтичане на законовите давностни срокове, но отказвало да коригира подаваната към ЦКР информация, тъй като смятало задължението за действително и дължимо, а данните подавани към регистъра за коректни и актуални. В резултат на горните твърдения Комисията е била сезирана с искане, на основание чл.58, §2, б. „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да задължи администратора на лични данни „Еос Матрикс“ ЕООД да подаде, съобразно правилата за водене ЦКР, необходимата информация до БНБ за коригиране на информацията за наличие на задължения на В. С. към „Еос Матрикс“ ЕООД.

За образуваното производство КЗЛД е уведомила заинтересованата страна “Еос Матрикс“ ЕООД с писмо изх. №ППН-01-293/22^{#1} от 30.09.2022г., като е предоставила 7-дневен срок за становище по изложените факти и обстоятелства, както и за ангажиране на доказателства по случая.

В Становище с вх. №ППН-01-293^{#2} от 12.10.2022г. заинтересованата страна “Еос Матрикс“ ЕООД е оспорила жалбата като неоснователна и е представила съответни писмени доказателства за установяване на своите твърдения, включително изисканите от Комисията документи от внедрената от дружеството и сертифицирана интегрирана система за поверителност и сигурност на информацията.

С Решение по т.5 по Протокол №40/02.11.2022г. КЗЛД е приела за допустима жалбата с рег. №ППН-01-293/04.05.2022г. и я е насрочила за разглеждане в открито заседание. Като страни в производството са конституирани подателят на жалбата В. П. С. и “Еос Матрикс“ ЕООД – ответник.

На 08.02.2023г. Комисията е провела открито заседание с участие на ответника – „Еос Матрикс“ ЕООД, с което производството е приключило и е постановено оспорваното Решение №ППН-01-293/24.02.2023г.

За установяване на релевантни за спора факти по делото са приети писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 13.07.2020г. и Приложение №1 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания, сключен между Б. П. П. Ф. С.А., клон България и „Еос Матрикс“ ЕООД на 13.07.2020г.; Писмо от В. С. до „Еос Матрикс“ ЕООД с вх. №ВЖ-00496/30.12.2021г.; Становище с изх. №00021/06.01.2022г.; Справка за кредитна задлъжнялост с изх. №БНБ-133775/17.12.2021г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.8 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-293/24.02.2023г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №4/08.02.2023г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение на понятието „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, §2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Условията за допустимост при обработването на лични данни са изрично регламентирани в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от условията, изрично и изчерпателно посочени в б. „а“ – „е“: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Субектът на данни има право да поиска администраторът да коригира неточните лични данни свързани с него, без ненужно забавяне (чл.16 от Регламент (ЕС) 2016/679). Когато администраторът не изпълни това искане надзорният орган – КЗЛД, може, на основание чл.58, §2, б. „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679, да разпорежи коригирането или изтриването на лични данни или ограничаването на обработването им съгласно чл., чл. 16, 17 и 18, както и уведомяването за тези действия на получатели, пред които личните данни са били разкрити, съгласно чл.17, §2 и чл.19.

В случая няма спор между страните и се установява с приетите по делото писмени доказателства, че „Еос Матрикс“ ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно текущото състояние на кредита на В. С. към кредитната институция. Не е спорен и въпросът, че С. е бил длъжник по договор за кредит, сключен през 2007г. с Б. П. П. Ф. С.А. С

приетите и неоспорени писмени доказателства се установява, че с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 13.07.2020г. „Еос Матрикс“ ЕООД е придобило от Б. П. П. Ф. С.А., клон България правата върху вземания срещу длъжници по потребителски кредити, които не се изпълняват, включително този на В. С., посочен под №1687 от Приложение №1 към договора. При това, в качеството му на финансова институция по смисъла на чл.2, ал.2, т.12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) „Еос Матрикс“ ЕООД е задължен субект по чл.10, ал.1 във вр. с чл.4, ал.1, т.2 от Наредба №22/2009г. за Централния кредитен регистър (Наредбата за ЦКР). С нормата на чл.10, ал.1 от Наредбата за ЦКР е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл.4, ал.1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване.

При това се налага извод, че личните данни на С. са били законосъобразно обработвани от администратора „Еос Матрикс“ ЕООД чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора.

Законосъобразен е изводът на Комисията, че за жалбоподателя С. не е възникнало право да поиска от администратора да коригира неточните лични данни свързани с него като подаде пред ЦКР на БНБ информация за настъпило изменение по кредита, изразяващо се в погасяването му в резултат на изтекла погасителна давност по чл.110 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Законът – чл.114 ЗЗД, определя началото на срока от който започва да тече давността и това е денят в който вземането е станало изискуемо. В чл.116 ЗЗД изрично са регламентирани случаите в които давността се прекъсва, а според чл.117 ЗЗД от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Както правилно е отбелязано в оспорваното Решение погасяването на вземането поради изтичане на погасителна давност означава, че кредиторът е лишен от възможно най-важния и единствен правен инструмент чрез който да реализира вземането си - принудителното му изпълнение, но макар и формално вземането остава да съществува. При това въпросите дали и кога е изтекла погасителната давност по задължението, произтичащо от договора за кредит, кога е началният момент от който е започнала да тече давността, спирана или прекъсвана ли е тя, не са от компетентността както на Комисията, така и на настоящия състав и могат да бъдат разрешени единствено при оспорване на предприето принудително изпълнение или чрез предявяване на отрицателен установителен иск. Докато не бъде установено, че задължението не съществува поради погасяването му по давност за кредитора – финансова институция по смисъла на чл.2, ал.2, т.12 ЗКИ, не възниква задължение да подаде информация към ЦКР за настъпили изменения по кредита на С. и респективно да коригира относими към него лични данни на основание чл.16 от Регламент (ЕС) 2016/679. Този извод съдът обосновава и с нормата на чл.118 ЗЗД, която изрично предвижда, че ако длъжникът изпълни задължението си след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Освен това според регламента на чл.120 ЗЗД давността не се прилага служебно.

При това неоснователно е възражението на жалбоподателя, че информацията подавана от „Еос Матрикс“ ЕООД към ЦКР за съществуващо просрочено задължение на В. С. е невярна, което нарушава основен принцип при обработване на личните данни, установен в чл.5, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно: личните данни да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид, като се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват. По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-293/22 от 24.02.2023г. е законосъобразно и като такова не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. П. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-293/22 от 24.02.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА В. П. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя, с адрес: 1592 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №2572/2023г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова